

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010175
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010175.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného G. H., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.2.2018, č. k. 6T/6/2018-225, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.5.2018, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a jeho výkone.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný G. H., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom I. XXXX/X, XXX XX T., t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.2.2018, č. k. 6T/6/2018-225 bol obžalovaný G. H. uznaný za vinného, že

dňa 11.09.2017 v čase okolo 9.30 hod. v priestoroch rodinného domu v T., na ulici I. č. XXXX/X, sa slovné vyhrážal svojej matke K. H. so slovami, že ju zabije, pričom jej viackrát vulgárne nadával, následne k nej pristúpil a v priestoroch spálne ju jednou rukou chytil pod krk a druhou rukou ju udrel jedenkrát do oblasti tváre, následne vybehla von z domu a žiadala od susedov privolať hliadku polície, po jej príchode bol v priestoroch detskej izby nájdený G. H., ktorý sa pred privolanou policajnou hliadkou vyhrážal slovami v zmysle „že aj tak to tu všetko podpálím“, pričom v jednej ruke držal kanister s benzínom a v druhej ruke plynový zapaľovač, čím u K. H. vznikla dôvodná obava o jej život a zdravie, teda inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) a § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu podmienene odkladá podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 40 mesiacov. Podľa § 53 odsek 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce

v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 1 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v prikaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo uložené obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného, podal prokurátor ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie. Podané odvolanie písomne odôvodnil tým, že okresný súd v predmetnej trestnej veci správne zistil skutkový stav veci a rovnako aj konanie obžalovaného správne podriadil pod príslušné právne ustanovenie Trestného zákona. Pochybil však, keď obžalovanému uložil neprimerane nízky trest. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia Okresný súd Trnava uviedol, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odôvodnil v tom smere, že obžalovaný je síce recidivistom na ktorého doposiaľ uložené tresty zjavne nemali očakávaný vplyv, a preto mu v rámci dosiahnutia účelu trestu uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Súd zároveň prihliadol na kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a drogovej závislosti a posudzujúc všetky okolnosti prípadu dospel k záveru, že postačuje podmienený trest odňatia slobody. Prokurátor poukázal na tieto dve protichodné tvrdenia súdu. Hoci súd pri určení druhu a výmery trestu správne zhodnotil následok trestného činu, zavinenie, nevysporiadal sa s otázkou účelu trestu a hodnotením osoby páchatela. V uvedenej súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný bol 9-krát súdne trestaný, pričom vo vzťahu k tuzemským rozhodnutiam sa na neho v dvoch prípadoch hľadí ako keby odsúdený nebol. Ďalej poukázal, že obžalovaný bol v minulosti 2-krát odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, taktiež bol obžalovaný aj vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 22.11.2012 so skúšobnou dobou do 22.11.2016, pričom za dané skutky boli spáchané v krátkom časovom slede. Taktiež obžalovaný bol 3-krát sankcionovaný za priestupky proti majetku a za priestupok na úseku cestnej dopravy. Z opísaných skutočností je zrejmé, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho opakovanú trestnú činnosť páchanú pod vplyvom návykových látok, mal súd uložiť trest prísnejší ako ten, ktorý uložil rozsudkom sp. zn. 6T/6/2018, pretože ani predchádzajúce nepodmienené tresty odňatia slobody nemali na osobu žiadny represívny a ani prevýchovný účinok. Prokurátor má za to, že súd pri určovaní druhu a výšky trestu dôsledne neriadil zásadami ukladania trestov a neprihliadol na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ktorú v danom prípade je možné dosiahnuť len uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol o uložení nepodmieneného trestu odňatia slobody

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že sa nestotožňuje s podaným odvolaním prokurátora, pretože súd spravodlivo a zákonne uložil predmetný trest odňatia slobody. Obžalovaný uviedol, že je invalidný dôchodca a jeho zdravotný stav je vážny, ktorý mu nedáva perspektívu dlhého života, a preto uložené povinnosti a úvahy o zamestnaní počas skúšobnej doby sú na hrane reality. Obhajoba zastáva názor, že uložený podmienený trest odňatia slobody je dostatočný, a preto nesúhlasí s názorom prokurátora vo veci uloženého trestu. Na záver uviedol, že svoj skutok oľutoval a urobil vyhlásenie o vine, akceptoval súdom prvého stupňa uložený trest a očakáva od odvolacieho súdu spravodlivé rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, ktoré nariadil odvolací súd na rozhodnutie o odvolaní okresného prokurátora, zotrval prokurátor na svojich dovtedajších prednesoch a navrhol u obžalovaného zrušiť výrok o treste a uložiť mu nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a rovnako mu uložil aj protitoxikomanické liečenie. Obžalovaný opakovane vyjadril ľútosť nad spáchaním trestného činu a uviedol, že sa chce ospravedlniť obom rodičom a chce im pomáhať, pretože jeho otec je po porážke a potrebuje jeho pomoc. Ďalej uviedol, že sa chce podrobiť protitoxikomanickému liečeniu ale aj liečeniu na iné zdravotné problémy.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutých výrokov, ako i konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel tunajší súd k týmto zisteniam a záverom.

Odvolanie prokurátora smeruje proti výroku o treste, pričom okrem chýb, ktoré odvolateľ uviedol, tunajší súd nezistil iné chyby, na ktoré by bol povinný prihliadnúť v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku.

Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutých výrokov o treste bolo vykonané v súlade so zákonom, v rozsahu dostatočnom na spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd súhlasí s odvolacími námietkami prokurátora, na základe ktorých považuje uloženie podmienčného trestu odňatia slobody obžalovanému za nesprávne vo vzťahu k naplneniu účelu trestu. Z dôvodov, ktoré vo svojom odvolaní uviedol prokurátor a ktoré vyššie v tomto rozhodnutí cituje odvolací súd, je na dosiahnutie účelu trestu potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Takého rozhodnutie je odôvodnené cieleným pôsobením trestnoprávných noriem práve na obžalovaného, ktorý bol viacnásobne odsúdený a to aj v súvislosti s opakovanou trestnou činnosťou páchanou pod vplyvom návykových látok. Za významnú považuje odvolací súd najmä skutočnosť, že ani predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré boli obžalovanému uložené rozhodnutiami Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/114/2009 a sp. zn. 2T/28/2011, nemali žiadny vplyv na represívny a prevýchočný účinok na osobu obžalovaného. Uloženie trestu odňatia slobody sa je neprimerane miernym trestom s ohľadom na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré mu boli predtým uložené a ktoré aj vykonal.

Odvolací súd sa pri rozhodovaní a následnom ukladaní druhu a výmery trestu zaoberal okolnosťami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona, a to hlavne spôsobom spáchania činu, jeho následkom, ako aj samotnou osobou páchatel'a a možnosťou jeho nápravy, pretože súd považuje za potrebné hodnotiť všetky tieto skutočnosti vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že sa obžalovaný ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval, avšak zároveň vzhliadol aj na jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že za trestný čin

už bol odsúdený a v jeho prípade ide o recidívu. Za rovnovážneho pomeru jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti bola ustálená trestná sadzba v zákonom rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov.

Pri rozhodovaní o treste odvolací súd prihliadal nielen na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ale aj na mieru ich závažnosti. Okolnosť jeho predchádzajúceho odsúdenia pritom považuje za nepomerne závažnejšiu ako priznanie sa k trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol 9-krát súdne trestaný, pri dvoch záznamoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol už v minulosti 2-krát odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť dôležitú pre rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu, že obžalovaný bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienene prepustený, avšak následne skutky spáchal v krátkom časovom slede po prepustení. Z výpisu ústrednej evidencii priestupkov obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný bol 3-krát sankcionovaný za spáchanie priestupku proti majetku a jedného priestupku na úseku cestnej premávky. Všetky tieto skutočnosti vedú odvolací súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu, ktorý spočíva primárne vo výchovnom pôsobení na osobu obžalovaného, je potrebné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Na naplnenie tohto účelu považuje odvolací súd za dostatočné uloženie tohto trestu v dolnej hranici trestnej sadzby za spáchaný trestný čin, teda trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, a preto podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa názoru odvolacieho súdu tvrdenia obžalovaného o zlom zdravotnom stave možno v tomto prípade považovať za tendenčné s úmyslom obžalovaného sa vyhnúť výkonu trestu odňatia slobody. Taktiež možno iba ťažko uveriť vyjadreniam obžalovaného, že sa chce starať a pomáhať svojej rodine, keď je preukázané, že uvedené skutky za ktoré je trestne stíhaný spáchal voči členom svojej rodiny.

Uvedené skutočnosti a závery, ktoré z nich vyplynuli potom viedli odvolací súd k zrušeniu výroku o treste napadnutého odvolaním prokurátora, nakoľko trest uložený okresným súdom považuje za neprimerane mierny. Nakoľko bolo dokazovanie vo vzťahu k zrušenému výroku vykonané v dostatočnom rozsahu, mohol odvolací súd sám rozhodnúť o zrušenom výroku v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Na základe vyššie uvedeného krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.